

Posudek vedoucího diplomové práce

Štěpána Svobody

na téma

Reorganizace dle insolvenčního práva

Kandidát předkládá práci v rozsahu celkem 65 stran, včetně úvodu, závěru a seznamu použité literatury, vlastní stať činí 58 stran. Z hlediska rozsahu práce tak vyhověl požadavkům kladeným na práce daného druhu.

Práce je členěna do 2 částí, jež zhruba odpovídají části obecné a části zvláštní – v části první autor podává přehled insolvenčního řízení s přihlédnutím k reorganizaci, v části druhé se pak podrobněji zaměřuje na průběh vlastní reorganizace jako zvláštního způsobu řešení úpadku dlužníka dle insolvenčního zákona. Obě části jsou autorem dále podrobně strukturovány. V obecné části je postihnout celý průběh řízení do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, v části druhé se autor postupně zabývá pojmem a přípustností reorganizace, návrhem na povolení reorganizace a rozhodnutím o něm, věřiteli v reorganizaci, reorganizačním plánem a jeho prováděním a konečně skončením reorganizace. Práce je završena stručným závěrem, v němž se autor pokouší shrnout dílčí teze z předchozích částí práce.

Uvedená systematika vychází jednak z právní úpravy, jednak ze zadaného diplomového úkolu, přičemž v obou ohledech je vyhovující. Proti systematické práci nemám tedy zásadních námitek; autor mohl na úvod zvláštní části či závěr části úvodní zařadit srovnání tohoto způsobu řešení úpadku co do podstatných rysů, podobně mohl jinak postihnout postavení věřitelů v reorganizaci (zejména se jím mohl zabývat širěji).

Autor se snaží využít stále značně aktuální téma v rámci jednak teoretického uchopení institutu, kde by ovšem práci prospělo případné srovnání s inspirační prvotní americkou úpravou, dále se – ne v postačující šíři - snaží vytěžit pro svůj záměr i recentní aplikační praxi českých insolvenčních soudů. Co autora bohužel limituje, je zatím stále omezený nápad dané agendy, a ne zcela reprezentativní zkušenosti soudní praxe.

Práci by prospělo kritičtější celkové zhodnocení dané právní úpravy, která ve srovnání s cizími úpravami selhává, a to i po vědomí korekčních novelizací.

Co práci dále do určité míry vytýkám, je že se více nezaměřila na různé technické metody reorganizace, více se nevěnuje průběhu schvalování reorganizačního plánu, není rozvedena problematika brány do reorganizace a srovnání s dostupností oddlužení pro podnikatele po novelách ins. zákona. Autor tématu rozumí, pracuje s literaturou, práce je ale přeci jen spíše popisná a schematická. Autor se vyjadřuje, práce je přehledně členěna. Práce je tedy způsobilá k ústní obhajobě.

V rámci ústní obhajoby nechtě se autor blíže vyjádří k osobní působnosti reorganizace, zhodnotí reorganizaci jako obecnou formu řešení úpadku podnikatelů a vyjádří se k problematice reorganizace koncernu.

Předběžně práci hodnotím velmi dobře až dobře.

Doc. JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
vedoucí diplomové práce

V Praze dne 12. 11. 2019